

Od jednego słowa do własnej książki

Jak rozwijać kreatywność pisarską u dzieci w klasach 1-3

Wielu dorosłych uważa, że bycie pisarzem to dar zarezerwowany dla wybranych. Nic bardziej mylnego! Kreatywność to umiejętność, którą można (i należy) trenować od najmłodszych lat. Kluczem do sukcesu nie jest nauka ortografii, ale rozbudzenie radości z tworzenia własnych światów.

Oto sprawdzony plan działania krok po kroku.

1 Budowanie fundamentów już w klasie pierwszej

Zanim dziecko zacznie sprawnie pisać, musi nauczyć się opowiadać. W pierwszej klasie skupiamy się na formie ustnej.

- **Pełne zdania:** Zachęcaj dziecko, by opisywało ilustracje lub przeczytane teksty rozbudowanymi zdaniami. To uczy struktury wypowiedzi.
- **Relacjonowanie dnia:** Proste pytanie „Co robiłeś/robiłaś?” zamień w ćwiczenie narracyjne.
- **Dokończ historię:** Przeczytaj dziecku opowiadanie, które nagle się urywa, i poproś o wymyślenie własnego finału. To pierwszy trening wyobraźni.

2 Zabawa w „Trzy słowa”

Nic tak nie przełamuje lodów jak wspólna zabawa pełna śmiechu. Można ją stosować zarówno w domu, jak i w klasie. Zasada jest prosta: każda osoba dopowiada po trzy kolejne słowa.

Przykład:

– *Ja idę do... – ...sklepu, aby kupić... – ...sos i pomidory... – ...na obiad dla... – ...mojego ukochanego syna....*

Ta zabawa uczy dzieci szybkiego kojarzenia faktów i elastyczności myślenia oraz pokazuje, że tworzenie fabuły może być świetną rozrywką.

3 Architektura opowiadania, czyli „burger”

W trzeciej klasie, gdy dzieci piszą już sprawniej, warto wprowadzić strukturę tekstu. Najłatwiej wytłumaczyć to na przykładzie soczystego burgera:

- **Górna bułka (wstęp):** Musi być jak kusząca reklama lub witryna sklepowa. Powinna zawierać określenie czasu i miejsca akcji (np. „W pewien pochmurny, listopadowy dzień...”).
- **Środek (rozwińcie):** To serce burgera – sałata, ser, mięso. To tutaj dzieje się najwięcej. Stosujemy dużo czasowników, by akcja była wartka. Używamy określeń następstwa czasu (nagle, potem, następnie).
- **Dolna bułka (zakończenie):** Domknięcie całości. Informujemy, jak skończyła się przygoda i jakie były dalsze losy bohaterów.

4 Pierwsza publikacja – leporello

Zanim przejdziemy do dużego formatu, stwórzmy mini-książeczkę leporello (składaną w harmonijkę). Mały format nie przeraża dziecka, a naprzemiennie składanie stron intryguje. Na każdej stronie dziecko umieszcza rysunek i krótki podpis. Następnie prezentuje swoje dzieło, opowiadając o nim grupie. To buduje pewność siebie w roli autora.

5 Piszemy opowiadanie

Pamiętaj: na tym etapie nie krytykujemy. Nawet najbardziej absurdalny pomysł ma swoją wartość. Nie skupiamy się na ortografii czy interpunkcji – na to przyjdzie czas. Najważniejsza jest pasja, pomysł i odwaga w kreowaniu własnego świata. Pisarz to nie „człowiek z kosmosu” – pisać może każdy z nas! Zachęcam do dawania konstruktywnej informacji zwrotnej, ale przestrzegam przed nadmierną ingerencją w fabułę.

Autorka: Agata Ziółkowska

